

Uçtu Uçtu

— sahara · 08 Şubat 2024

Hava durumunun öğrencilerle okul bahçesine çıkmaya müsaade etmediği soğuk kış günlerinde Beden Eğitimi derslerini sınıfta yapar öğretmenler. Öğrencilere beden jimnastik yaptırılmasa bile çeşitli oyunlarla bu defa beyin jimnastiği yaptırmak, öğrencilerin gülmelerini, beyin yorgunluklarını gidermek adına sınıf içi oyunların güzelliğine sığındık yıllarca. Küçük sınıflarla, uçtu uçtu, deve-cüce, bu oyunun daha farklı versiyonu yat-kalk benzeri oyunları çokça oynardık. Oyunda şaşırana öğrenciye arkadaşları bol bol gülerlerdi. Bu oyunların nasıl oynandığını tarife gerek yok. Türkiye’de çok tutulan evet-hayır oyunu gibi bu oyunlarla da yaşamımızda öğrenci, veli, öğretmen olarak tanışıklığımız olmuştur.

Uçtu uçtu oyununda oyunu oynatan öğrenci, çabucak uçtu uçtu komutuyla, keklikleri, bülbülleri, kargaları... uçar. Öğrenciler arasında şaşırılmaz. Kazlar uçtu deyince herkes el kaldırır, peşinden kızlar uçtu deyince oyuna yetesiye yoğunlaşamayan bazı öğrenciler el kaldırır. Sınıfta bir gülme fırtınası kopar. El kaldıranların elleri kısa süre havada kalır, mahcup olurlar! Mahcubiyet durumu uzun sürmez. Çocukların günah nedir temiz dünyası; oyun güle oynaya devam eder.

Oyunlar, gülmeler çocukluk günlerimizde kaldı. Ve uçtu uçtu oyunun farklı versiyonlarını biz büyükler yaşıyoruz. Ünlü karikatürist Emre Ulaş’ın bir çizimi ülke durumunu itirazsız betimliyordu. Unutamadım. Yorum ekleyerek karikatürü açayım: ENAG ile TÜİG iddiaya girmişler hangimizin açıkladığı enflasyon oranı gerçek diye. Para işlerinden sorumlu selametli güzel bir kadın hakem olmuş. Bir taraf yazı “efendime söyleyeyim” diğer taraf tura demiş. Hakem parayı fırlatmış havaya. Para yere düşmeden yok olmuş. Siz deyin atmosferin derinliklerine bir roket gibi fırlayıp uçmuş. Ben diyeyim para yere düşmeden buharlaşmış.

Uçtu uçtu oyunu günümüzde oynanıp para uçtu diye komut verilse; öğrenciler ikilem içinde kalırdı. Para uçmaz diye parmak kaldırmadan sakın kalsalar kantinden yaptıkları alış-verişlerde bir haftalık cep harçlıklarının iki günde buharlaştığını anımsayıp kendilerine haksızlık yaptıklarının ayırdına varırlar. Oyun süresinde uçtu uçtu para uçtu komutunu duyunca hep birlikte parmak kaldıracaklarına kuşku olmaz.

Uçtu uçtu oyununu büyükler oynasa tahmin edemeyeceğimiz ilginç durumlar yaşayacağımıza kuşku olamaz. Oyunu idare eden bir arkadaşımız komut verse. Oyun içinde uçu uçtu doktorlar uçtu derse parmak kaldırıp uçtu diyenler büyük yekûn teşkil eder. Bu olgu günümüzde yaşanmaya başladı maalesef.

Sezar'ın hakkını Sezar'a vereyim. Yaşadığımız geçen son yıllar içinde doktorlardan, hastahanelerimizin çalıştırılmasından memnundum. Randevu için aradığımda bir sorun olmazdı. Kişisel olarak operasyonlar da geçirdim para ödemedem. Mevcut iktidardan önceki iktidarlar döneminde doktorları görmeden önce operasyonlar olası değildi. Bu konuda çokça yaşanmışlıklarım var.

Sözü uzatmadan bir hikâyecik anlatayım. Kız kardeşim ev kadını, memleketten yanımıza Kocaeli'ne geldi. Guatrı ameliyatı olması gerekiyordu. Sağlıkçı arkadaşlardan uzman bir doktor adını öğrendik. Özel muayenehanesine gidip prosedürü tamamladık(!) Doktordan bir kez daha bizden mali yönden istekte bulunmayacağına söz aldık. Hakkını teslim etmeliyim bizi kırk yıllık dostu gibi ağırladı doktor bey. Dilinden bal akıyordu.

Ve kısa süre içinde hastahane de operasyonu gerçekleşti. Kardeşim üç gün yattı. Hastahane de taburcu olurken eşim ilgileniyordu kardeşimle. Doktor bir kez daha muayenehanesine uğramalarını tembihlemiş. Sağlıkçı arkadaşlar söylemişti; malum doktor aşırı paracıymış. Doktorun yüzünü görmek istemiyorum diye gitmedim. Eşim gitti kardeşimden özel muayenehaneye; bir zarf içinde bir miktar para ile...

Hastahane, doktorlar konusunda yaşanan altın yıllar kısa sürdü. Doktorlarımız uçtu, buharlaştı adeta son aylar içinde. Kulaklarımla ilgili sıkıntıları vardı. Geçtim bilgisayarın başına. Önce Derince Devlet Hastanesinde randevu aradım. İlgili 5-6 doktor adı gözüküyordu hekimler listesinde. Randevu yok. Üç hastahane daha aradım. Yine randevu yok.

Derince Devlet Hastanesine gittim. Doktor odalarında kuş uçmuyor. İki hemşire arkadaş sessizce oturuyordu. Durumu sordum hemşirelere. Hemşireler her gün merkez ilçe İzmit'ten bir doktor geldiği söylediler. Hastahaneye çok erkenden gelebilirsen randevu alma olanağının olasılığını söylediler. Öneriyi uyguladım. Daha saat sekizde hastahane deydım. Şansım yaver gitti randevu alıp muayene oldum.

Alt çene en dip dişimde sıkıntı var. Klavye başında randevu bulamadım. Derince' de mevcut Diş

Hastahanesine bizzat erkenden gittim. Bu kez şansım yanımda değildi. Randevu alamadım. Aciline randevu buldum. Şansım beni terk etmişti. Genç bir kadın doktor çekim riskli olabilir diye beni ağız diş ve çene cerrahisine yönlendirdi. Randevu almak için 112'den randevu alınabileceğini söyledi. Randevu alma saatinin saat onda başladığını biliyorduk. Eşimle elimizde telefonlar, saat on. Başladık 112'yi aramaya. Birinci gün sonuç alamadık.

Yılmak yok, "yola devam" ertesi gün saat onda görev başındayız. Eşimin telefonunda numara düştü. Kalp atışlarım hızlandı telefonu kaparcasına aldım. Uzun beklemelemlerden sonra Darıca'da 23 Şubat için randevu alabildim. Mutluyum bekliyorum 23 Şubatı. Unutmadan söyleyeyim, diş hastahanesinin yanı başında özel dişçinin muayenesinin pencere camında telefon numarası vardı. Bir diş çekiminin fiyatını sordum. Normal diş için yedi yüz elli lira cevabını aldım. Benim dış sıkıntılı olacağına göre masrafı farklı olurdu. İç sesim yoluna git diyordu. Mevsim kış doktorlar çoğusu göçmen kuşlar gibi uçtular bir taraflara. Önümüz bahar umarım göçmen kuşların geri dönmeleri gibi doktorlarımızda geri dönerler. Bekliyorum, bekliyoruz tüm yurttaşlar olarak.